

[Justitsministeren]

en række ting, f. eks. under hvilke omstændigheder ikke-kriminelle skulle anmodes om at forlade landet. Det var det, jeg sagde ville forsinke fremmedlovudvalgets arbejde.

For det andet forslags vedkommende ligger det sådan, at hvis det findes hensigtsmæssigt, hvis betænkelighederne ikke er så store, at man ikke vil se forslaget, var jeg lige ved at sige, i folketinget, så vil det forslag kunne fremsættes i løbet af få uger. Det er ikke noget, der på nogen måde vil sinke fremmedlovudvalgets arbejde, forslaget vil kunne foreligge i løbet af ganske få uger.

Det er altså ikke for at genoptage diskussionen, det var blot, fordi hr. Willhjelm helt åbenbart havde misforstået, hvad jeg havde sagt. Jeg vil gerne sige »misforstået«, for jeg er helt sikker på, at det ikke var med vilje, tingene blev sagt, som de blev sagt.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er i fortsættelse af justitsministerens sidste indlæg her, hvor der tales om, at vi hurtigt kunne blive enige om, at en domstol skulle tage stilling til, hvorvidt en udlænding, der har begået en eller anden form for kriminalitet, skal udvises. Jeg er ikke sikker på, at justitsministeren har helt ret her. Vi kan naturligvis blive enige om, at det er en domstol, der skal tage stilling, hvis vi siger, at det grundlag, domstolen skal tage stilling på, er den praksis, der hidtil har været ført. Men hvis det er det hele, vi opnår, så tror jeg, at vi er bedre tjent med at lade være at få det overført til domstolene nu.

Det, der er helt afgørende, er sorteringen af de former for kriminalitet, der kan medføre, at man udvises. Vi har jo haft eksempler på, at folk er blevet udvist på grund af værtshusslagsmål. Det bliver vi jo nok hurtigt enige om; det sker vist heller ikke mere, men det er jo sket tidligere. Men det er sorteringen af det, og det kan jeg da ikke tro er noget, der er nemt overstået, og at vi virkelig har bred enighed om det, kan jeg ikke forestille mig. Derfor er jeg lidt betænkelig ved det.

Måtte jeg ikke sige, for at der ikke skal være nogen tvivl om det, at jeg har den bestemte formening, at så længe man ikke har fået dansk statsborgerskab – og jeg erindrer lige om, at jeg mente, at det ikke var noget, man kunne ansøge om, men som skulle tilby-

des én, når man havde været her 7 år, så kan man benytte sig af tilbuddet eller lade være, man skal tage stilling til det – indtil man får det tilbudt, og hvis man afslår tilbuddet, så er der visse former for kriminalitet, der efter min opfattelse bør medføre udvisning, og jeg kan godt sige, at én af dem er handel med narkotika.

Willhjelm (VS):

Jeg takker ministeren for tydeliggørelsen af det punkt, vi havde en lille disput om under redegørelsesdebatten.

Jeg vil godt sige til fru Ebba Strange, hvad jeg ikke nåede før, at den vigtigste begrundelse for, at vi foreslår, at afgørelsen om udvisning i de sager, hvor vi mener der stadig væk skal kunne finde udvisning sted, skal træffes ved afslutningen af afsoningen – det skriver vi også i bemærkningerne – er, at vi adskillige gange har iagttaget, at der er en ganske anden opinion omkring en sådan sag, omkring en sådan person, efter at straffen er udstået eller næsten udstået, end der var på domfældelsestidspunktet.

Det er klart, at hvis man i stedet for kan gøre noget af det, som både fru Ebba Strange og hr. Bernhard Baunsgaard var inde på, afsige en kendelse, men selvfølgelig med appelmulighed, hvor man tager hensyn til ændrede forhold, så er det en mulighed. Men så er det jo i realiteten sådan i de meget få tilfælde, der forhåbentlig kun skulle være, efter at man nu har fået udlændingenes retsstilling sikret bedre, at princippet er, at afgørelsen om udvisning eller ikke udvisning først finder sted omkring løsladelsestidspunktet. Det skal ikke komme an på det, vi er villige til også at diskutere den sag.

Jeg vil godt sige, at på given foranledning kan vi udvide hr. Bernhard Baunsgaards kriterier eller mangel på betingelser: nu må vi nok sige, at man hverken skal stille krav om læsefærdighed eller hørefærdighed. Hr. Knud Lind spurgte, om ministeren var enig i en ubetinget opholdsret. Det havde ministeren klart og tydeligt sagt allerede i første runde, at det var han ikke, og det er SF og de radikale altså heller ikke. Vi vil gerne diskutere det. Vi er tilhængere af den ubetingede opholdsret efter visse kriterier.

Jeg tror ikke, det er unfair at nævne, at noget af det, der var spændende ved hr.